

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОО. САВСКИ ВЕНАЦ

СЕПТЕМБАР МЕСЕЦ
Број 2874

ФИЛИПУ ЦЕПТЕРУ ПРОДАТА ПАРЦЕЛА НА ПЛАЦУ ПАТРИЈАРХА ВАРНАВЕ
У ЕЛИТНОМ ДЕЛУ СЕЊАКА ЗА СВЕГА 7000 ЕВРА ПО АРУ

АНТИХРИСТИ

ЦЕПТЕР И ЂОРЂЕВИЋ ОТЕЛИ ЦРКВЕНУ ЗЕМЉУ

Да доласком на власт ДОС-ове гарнитуре почиње нова пракса отимања и (тајкунизације Србије) илуструје пример Филипа Цептера (тајкуна ДС-а) који се стиди српског порекла, Небојше Гавриловића актера у енергетским аферама и Томислава Ђорђевића, данас председника општине и шефа урбанистичке мафије на Савском венцу 7. новембра 2001. године, када су на намештој лицитацији отели земљу Српске православне цркве (СПЦ) на Сењаку. Плац од 80 ари у Вуковарској 2 на Сењаку, пре рата је био укњижен на име патријарха Варнаве Росића, а након његове смрти постао би власништво СПЦ. Кућа у којој је патријарх живео и плац су у време Титове владавине национализовани, 1996. године станарима је омогућено да откупе станове, док је СПЦ очекивала да ће јој реституцијом земљиште бити враћено. Супротно очекивањима и цркве и станара (који су се такође надали могућности да ће откупити део плаца) ДОС-овска мафија је 2001. године "Варнавин" плац противзаконито поделила на више парцела, да би у нискотиражној новини "Данас" 25. октобра исте године била објављена лицитација за продају три парцеле. СПЦ је одмах реаговала, а и сам патријарх Павле је лично упутио писмо општинским властима, у коме је naveо да је СПЦ из средстава јавног информисања сазнала за распи

сану лицитацију. У писму стоји: "Молимо општину да предузме све потребне мере да се до ступања на снагу одговарајућег закона обустави распарчавање и било каква продаја одузете имовине СПЦ, а у конкретном случају непокретности блажено почившег патријарха Варнаве". Патријархова писма и непостојање законских прописа наравно нису разлоги због којих криминалци ДОС-а одустају од намештених лицитација, па су "Варнавин" плац у, складу са тим 7. новембра 2001. године поделили Филип Цептер и Небојша Гавриловић. Правни заступник СПЦ Богдан Јовановић је у време одржавања лицитације јавно изјавио да је црква дубоко изненађена. (Ми смо додали и опљачкан!!!) -Црква је изненађена овим нелогичним и несхватљивим поступком- рекао је Јовановић. Потом је Никола Савески прикривајући криминалне радње (по директиви ДОС-а) отишао толико далеко да је за медије изјавио како је све урађено по закону. -Све је урађено по закону. И раније је било сличних јавних надметања-несавесно је, у то време за дневну штампу изјавио Савески. Лицитација је, већ речено, намештена, договор је пао на релацији ДС-ДСС-Цептер-Гавриловић. Криминални поступак је започет у самој општини, 6. новембра када Извршни одбор (састављен углавном од

чланова ДС и ДСС) већином гласова од шест према један одлучује да се лицитација одржи сутрадан 7. новембра. Један од чланова ДСС који је гласао за лицитацију, то је Срђан Дебељковић, његова фирма (Гоша прој метал) касније ће бити један од извођача радова на објекту Небојше Гавриловића. Свих шест гласача из ДС-а и ДСС-а су добро знали да не постоји законско оправдање за то што раде. Убеђен сам да су добили паре, неки од Цептера, а неки од Гавриловића. За Дебељковића знам и да је његова фирма изводила радове у Вуковарској на објекту Гавриловића који ни дан данас није завршен- рекао нам је један од упућених инсајдера у општини Савски венац. Сутрадан на лицитацији учествовали су Цептер, Гавриловић и фирма ВСОП иза које је стајао тада анонимни Томислав Ђорђевић. Прва парцела под бројем 9-5 продата је Филипу Цептеру као једином понуђачу за почетну суму од 10.418.743,60 динара. За другу парцелу 9-8 "надметали" су се фирма ВСОП и адвокат Филипа Цептера, Гордана Којадиновић. Почетна цена била је 9.473.670,60 динара, ВСОП је ту цену повећао на 9.480.000,00 а Цептерова адвокатица на 9.484.000,00, након чега је ВСОП одустао. Потом је ВСОП одустао и од парцеле 9-9 након што је Гавриловић повећао почетну цену од 9.575.000,00 за пет хиљада динара. По окончању лицитације свима је било јасно да је Ђорђевићева фирма

ВСОП, која је одустајала сваки пут када је цена повећана за не више од три стотине марака, лицитирала у договору са Цептером и Гавриловићем и била само параван за давање легитимитета укупној пљачки. -Заступник ВСОП-а Станишић је вероватно имао јасне инструкције да се појави на тендери, али да ништа не купује- тврде извори Велике Србије. Овакве тврдње поткрепљују и изјаве неких од чланица ДСС из тог времена који су такође учествовали у целом процесу, па је по речима Станимира Зорнића, у то време председника Извршног одбора Савски венац, лицитација увек била намештена.

-Постоји сумња да је лицитација била диригована- изјавио је Зорнић док је Савески отишао корак даље и одмах након лицитације рекао да је "очигледно да је лицитација била намештена". Томислав Ђорђевић је за своју улогу на лицитацији награђен функцијом у општинским органима и постао је председник Извршног одбора. Да је надметање било намештено говоре и бројеви. Тржишна цена једног ара 2001. године била је 60.000 марака, а цена по којој су Цептер и Гавриловић отели од цркве је 15.000 марака (7.500 евра). Наравно данас ова земља вреди много више и од 30.000 евра по ару. Занимљиво је и да је Гавриловићев објекат на коме је Дебельковићева фирма вршила радове и дан данас незавршен, а према подацима који су достављени Великој Србији неће никад бити ни завршен, јер је Гавриловићева фирма у Лондону због незаконитог пословања запала у тешку финансијску дубиозу.

Ни упозорење није помогло

Бивши судија Гордана Михајловић мазнула шест станова

Катастарска банда града Београда

Михајловићева је главни човек, везана за све криминалне радње са издавањем власничких листова

Бивша председница Другог општинског суда у Београду главни је човек "Катастарске банде" града Београда. Она и њен муж Ђорђе Вишњић узимају масни проценат од изградње сваког објекта на Савском венцу и Врачару. Висину процента који узимају Михајловићева и Вишњић одређује сам врх Демократске странке, у зависности од тога ко је инвеститор.

-Катастарска банда је нулта тачка у деловању грађевинске мафије, јер они контролишу издавање копија плана и власничких листова без којих ни један инвеститор не може да започне посао- каже саговорник нашег специјалног издања Велике Србије. Главни човек Михајловићеве банде задужен за копије плана је Светлана Георгијев, начелник катастарског одељења, док је у област издавања власничког листа та функција поверена Драгану Беновићу, шефу Одељења за земљишне књиге у Другом општинском суду. Георгијева и Беновић у складу са инструкцијама које добију од Михајловићеве и њеног мужа подобним издају неопходне папире, а неподобне стављају на листу чекања, због чега је Михајловићева поменутим радњама стекла шест луксузних станова који се налазе на адреси Интернационалних бригада 13 од којих се један користи као шалтер за наплату. Катастарска банда Михајловићеве недавно је појачана новим играчем Аном Божић, којој је поверио да руководи пословима у улици Адмирала Гепрата, институцији задуженој за геодетски рекет на Савском венцу, а која се већ доказала као поуздан члан грађевинске банде.

Други општински суд
у служби Демократске странке

ДСС-ОВ МАФИЈАШ ЗОРНИЋ

Да су старо-нови кадрови, где је дугорочни капитал увек у игри код странака које себи најављују крај политичког живота, још увек у функцији, говори и пример истакнутог члана ДСС Станимира Зорнића који је злоупотребом службеног положаја у време када је вршио дужност председника Извршног одбора општине Савски венац, учествовао у склапању штетног "споразума" (уговора) са фирмом MPS group, која је власништво Забуновић Душимира, омогућио MPS-у да на папиру постане власник објекта у Карађорђевој 77.

ДСС-ов кадар Станимир Зорнић одговоран је што се општина Савски венац повезује са бомбашким нападима на посластичарницу у Карађорђевој улици бр. 77

Како инсајдер тврди, Зорнић би због споразума који је закључио са Забуновићем у свакој нормалној држави завршио у затвору.-Он је споразумом који је општина склопила са "MPS group" Забуновић Душимиру продао национализовану имовину у Карађорђевој улици преко пута аутобуске станице. То је она руинирана зграда која у приземљу има посластичарницу и неколико спратова који се распадају. Право коришћења те зграде имала је фирма "ГП РАД" коју су демократе отерале у стечај. Ово је у супротности са законом јер национализовану имовину није могуће продавати-, нагласио је наш саговорник додавши да о томе у какве је криминалне радње Зорнић увукао општину и Правобранилаштво најбоље говоре методи који су коришћени за исељавање станара из зграде у Карађорђевој. -На посластичарницу која се налази у приземљу више пута су бацане ручне бомбе, типа кашикара. Сваки пут када су бомбе бацане на посластичарницу, аutomobili из двора Забуновићеве фирме MPS, која се налази одмах поред, ње су склањани-прича наш саговорник који је добро упућен у тему и наглашава да је сценарио "бомбардовања посластичарнице" сваки пут био исти.-Прво би Забуновићеви људи уредно склонили сва возила из двора, а потом би криминалци напали посластичарницу. У више анонимних кривичних пријава које су достављене МУП, Душимир Забуновић је означен као осумњичени организатор. Он има мотив, он је тај који би директно профитирао од исељења посластичарнице-наводи наш извор и каже да је ДОС Забуновића после петог октобра користио за упад у Савезну царину, као и да га подједнако штите ДС и ДСС.

Читајући "спорни споразум" који су потписали Јавни правобранилац Марија Ратковић, Забуновић Душимир MPS и Станимир Зорнић схватамо да су општина и правобранилаштво у члану 2 Забуновића чак обавезали да се он "побрине" за исељење станара из Карађорђеве.-Обавезује се ГП Рад, односно MPS group да општини Савски венац достави доказ да су станари-закупци на становима 1,2,6,10 и 11 предметне зграде расељени у одговарајуће станове-пише у овом скандалозном споразуму. Наш саговорник каже да је на овај начин правним језиком речено: "Дуђимире брате, ми ти продајемо зграду, а како ћеш ти да иселиш станаре то је твој проблем, само нам достави доказ да су се преселили". Није ни чудо што су на јадне људе бацане бомбе, да су им претили и да су их тукли, када је Јавно правобранилаштво потписало овакав документ, којим се њихове судбине стављају у руке MPS Душимира Забуновића.-Зорнић је човек насиљне природе и више пута је прекршајно осуђиван. Против њега је поднето и више кривичних пријава, али када буде ишао у затвор због споразума који је потписао са Забуновићем, друштво ће му свакако правити и Јавни правобранилац из тог времена Марија Раковић. Раковићеву је Зорнић наговорио да буде један од потписника споразума како би цела ствар добила на тежини и како не би морао сам да робија-појашњава наш саговорник. Са места председника Извршног одбора општине Савски венац Зорнић је отишао на место стечајног управника "Грађевинског предузећа Рад". На тај начин је искључена могућност да правни заступници "ГП Рад", фирме која је била корисник зграде у Карађорђевој улици уложи приговор или поскрену тужбу због начина на који им је ова привилегија ускраћена. На Зорнићево место председника Извршног одбора општине дошао је свима нама добро познати Томислав Ђорђевић (данас председник општине), који је наставио да заташкава ову, али и друге криминалне радње које је Зорнићчинио.

ЂОРЂЕВИЋЕВА МАФИЈАШКА МРЕЖА

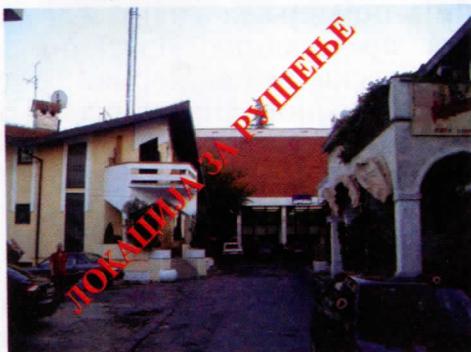
Ђорђевић Томислав шеф урбанистичке мафије

Адамовић Мирко
Динчић Душан
Станојевић Бојан
Бобић Ђорђе

Пецикоза Срећко
Манојловић Влада

Ђорђо Антељ
Копчалић Драган
Стевановић Бошко
Никезић Зоран

На челу урбанистичке мафије Савског венца налази се лично председник општине Томислав Ђорђевић, против кога је покренуто осамнаест кривичних пријава, па му редакција Велике Србије овом приликом честита на правосудном пунолетству. Један део урбанистичко-мафијашке мреже Савског венца састоји се од људи из Демократске странке и ЛДП-а. После Ђорђевића најутицајнији мафијаш је портпарол ЛДП-а Срећко Пецикоза. Он је једној од фирм Томислава Ђорђевића (**EXPO AG BIRO**) омогућио да добије посао пројектовања Дорђолске марине. У политичком крилу Ђорђевићеве мреже су и Марко Адамовић, председник општинске комисије за легализацију (ДС), Ђорђе Бобић, градски архитекта (ДС), Бојан Станојевић, градски менаџер (ДС) и Душан Динчић председник општинског одбора (ДС) Савски венац. Други део ове криминалне организације су тајкуни и адвокати које Ђорђевић представља као угледне инвеститоре и стручњаке. Најпознатији међу њима су Ђорђо Антељ, власник фирме "Гемакс", Драган Копчалић, власник фирме "Монтера", адвокат Бошко Стевановић и бивши декан Архитектонског факултета Зоран Никезић. Трећи део ДС-ове криминалне мреже чине судије и тужиоци, којих има у готово свим Београдским судовима. Председница Другог општинског суда Ивона Лаловић, некада поштен судија донела је 16.05.2005. године решење о покретању кривичног поступка против председника општине Савски венац Томислава Ђорђевића, због злоупотребе службеног положаја. Ђорђевић је у међувремену утишао на Лаловићеву преко њеног мужа Владе Манојловића са којим се заједно купа у базену у гемаксовим апартманима код Антеља да не предузима ништа више по овој пријави, Влада Манојловић је заменик државног

Стан Владе Манојловића

тужиоца и са Ђорђевићем и Антељем је склопио више сумњивих послова. Манојловић је од Антеља добио и луксузни стан на углу улица Бањичких жртава и Сање Живановић у најелитнијем делу Сењака у непосредном комшију Томислава Ђорђевића. Стручњаци за организовани криминал сматрају да је Манојловић главни човек ове мреже за акције у правосуђу. Ђорђевићева мрежа узима проценат од свих послова на Савском венцу, везаних за пројектовање, изградње и легализацију. Са председником општине Нови Београд Ожеговићем, Ђорђевићева мрежа планира да у потпуности преузме контролу над пројектом и изградњом Савског амфитеатра. Према проценама стручака ова криминална организација остварује профит од преко 3.000.000 евра на годишњем нивоу. Познато је да Ђорђевићева криминална организација не поштује одлуке Скупштине Републике Србије тј. Регулациони план Министарства грађевине. Мрежа већ неколико година покушава да поруши све објекте у блоку 1 на Дедињу и блоку 20 на Сењаку, како би ту изградила нове тржне центре површине десетине хиљада метара квадратних. Проблем је што се власници објекта које Ђорђевић намерава да поруши уклапају у све постојеће планове тј. Генерални урбанистички и регулациони план и остала законске акте. они поседују регуларне грађевинске и употребне дозволе, у року су предали документацију за легализацију коју мрежа против законски оспорава криминалним радњама, а то траје већ седам година. Власници пословних објекта на поменутим локацијама и поред оваквог деловања мреже, очекују да ће држава испоштовати законе које је сама донела и поменуту мрежу разбити, а актере похапсити и по закону осудити.

Основач и издавач: др Војислав Шешељ
Главни и одговорни уредник: Елена Божић-Талијан
Заменик главног и одговорног уредника: Марина Томан
Уредник издања: Милан Аврамовић
Техничко уређење и компјутерски прелом: Бањац графика
Адреса редакције: Трг победе 3, 11080 Земун